

Aquesta comunicació o convocatòria és endarrerida, depassada o debolida. Us l'havíem triat i garbellat en la data que figura a peu de plana. Potser encara sigui del vostre interès. Si més no, us l'hem reservat com a record històric.

Si us convé citar aquesta publicació, poseu:
Prats Ferret, Maria (2009): "Georgetown, Guyana : de la violència domèstica. Ressenya de la conferència de Linda Peake a la Societat Catalana de Geografia, SCG (11 de novembre de 2008)". *Obrador Obert. El butlletí digital de la SCG*, <http://scg.iec.cat/Scg9/Scg90/S96411.htm>

La fotografia de la professora **Peake** és de **M. Cuxart**.

La conferència corresponent al mes de novembre de 2008 va ser pronunciada per la Dra. **Linda Peake**, professora de la *York University* a Toronto (Canadà), dimarts dia 11. La seva contribució va respondre al títol proposat: *Feminist and quantitative? Measuring the extent of domestic violence in Georgetown, Guyana*. Com es desprèn del títol, la conferenciant va dividir la seva exposició en dues parts, la primera es va dedicar a qüestions metodològiques i la segona a la presentació d'un estudi de cas.

Després d'una breu presentació per part de **Francesc Nadal**, president de la Societat Catalana de Geografia, la professora **Peake** va agrair la invitació i va explicar que li hagués agradat compartir la presentació amb **Karen de Souza**, com estava previst, però que això no havia estat possible per problemes de visat. Va agrair l'esforç del públic per escoltar-la en anglès i encara més parlant d'un lloc tan poc conegut com Guyana.

La conferència es va iniciar amb una sèrie de preguntes, com ara: Per què les feministes no solen utilitzar mètodes quantitius? Per què es pensa que només es pot fer recerca feminista amb tècniques qualitatives? Això, va assenyalar, no només passa amb la geografia

feminista, altres geografies crítiques (social, política, cultural...) tampoc no acostumen a utilitzar els mètodes quantitius. Aquest reuig rau en l'associació que es fa entre mètodes quantitius i positivisme.

L'anàlisi dels 150 articles publicats al llarg de sis anys per la revista *Gender, Place and Culture*, ha permès trobar únicament sis articles amb enfocament quantitatiu, tots en un número sobre SIG. Passa quelcom semblant amb les tesis doctorals. La professora **Peake** va comentar que fa anys ella va haver de fer un opció pels mètodes qualitius, però creu que actualment els joves ja ni s'ho plantegen, donen per fet que ha de ser així.

Les principals crítiques dirigides a les tècniques quantitatives són la demanda d'objectivitat i la seva assumida legitimitat com a ciència suposadament neutral. Per això cal debatre què és el que constitueix el coneixement. Es pot entendre per positivisme el coneixement científic basat en evidències observades, en el coneixement dels objectes, en el coneixement com a procés racional per connectar idees (idees/realitat/experiència). Però per a les geògrafes feministes el coneixement és sempre parcial i situat. Es basa en l'experiència, les emocions i els valors

subjectius desenvolupats en la praxis. El coneixement inclou també la manera com la identitat i l'experiència de qui fa recerca, conjuntament amb el marc teòric, donen forma a l'agenda de recerca, l'anàlisi de dades i els resultats.

S'ha debatut molt sobre la incompatibilitat de les tècniques quantitatives i la geografia feminista. Les feministes eren conscients que, per fer-se un lloc a l'acadèmia, els calia tenir la seva "pròpia" manera de fer recerca i la van trobar per oposició al positivisme. Per això durant molt temps l'enfocament quantitatiu i el qualitatiu s'han tractat com realitats separades, com si no tinguessin res a veure l'un amb l'altre. En realitat ambdós mètodes són problemàtics en les definicions i les mesures. Totes les dades, sigui quina sigui la seva naturalesa, són representacions. En ambdós casos ens les hem de veure amb les relacions de poder. La recerca feminista no ha d'adoptar un mètode *a priori*, però sí que pot seguir uns criteris: coneixement fiable, efectiu i no opressiu, compromís de prendre seriosament les dones, ocupar-se de la diferència, dels diferents contextos i sobretot no generalitzar. **seguir >>>**

Aquesta comunicació o convocatòria és endarrerida, depassada o debolida. Us l'havíem triat i garbellat en la data que figura a peu de plana. Potser encara sigui del vostre interès. Si més no, us l'hem reservat com a record històric.

<<< **retrocedir** Després d'aquesta reflexió metodològica Linda **Peake** va presentar un estudi de cas a Guyana. Va presentar breument aquest país americà, que va ser una colònia britànica, basada en la producció de sucre, fins el 1964. Durant la dominació colonial els esclaus africans van substituir la població ameríndia i més tard quan es va abolir l'esclavitud, es van importar treballadors de l'Índia. Avui Guyana és una societat multiracial molt pobre.

En aquest context, als anys 80, en un moment de molta inestabilitat política i violència, va néixer *Red Thread*, una organització social que va col·laborar en la recerca presentada. Com a molts altres llocs d'Amèrica Llatina la principal preocupació i àmbit de treball d'aquesta organització és la violència domèstica. En aquests països hi ha encara molta tolerància social envers la violència domèstica, inclosos els càstigs corporals als infants. *Red Thread*

La fotografia de la professora **Peake** és de M. Cuxart.

ha fet molta feina en aquest àmbit: programes de ràdio i televisió, demandes judicials, assessorament i intervenció, ha editat una guia sobre violència domèstica i ha desenvolupat xarxes d'acollida i suport per a dones maltractades. En el marc d'aquest treball l'organització es va plantejar que faltava informació quantificable i actualitzada sobre l'abast de la violència domèstica. Per això es van plantejar la necessitat d'endegar una recerca que donés resposta a aquesta limitació, incorporant les variables de classe i ètnia. Aquesta és la recerca participativa que va dirigir la Dra. **Peake** amb els membres de *Red Thread*.

Van començar l'any 1992 amb una formació de dos mesos per crear l'equip de recerca. Es va treballar sobre el disseny del qüestionari, les tècniques d'entrevista, el mostreig... Es va veure la necessitat de fer una enquesta i de definir una mostra representativa. En aquest procés de recerca de col·laboració també van prendre la decisió de centrar-se en la capital, Georgetown, on viu el 40% de la població guyanesa, ateses les dificultats que es presentaven per fer treball de camp per tot el país. Van dissenyar la mostra a partir del cens electoral i la van estratificar per classes socials. El treball de camp es va desenvolupar al llarg de tres mesos, amb enquestadores treballant en parelles; les enquestes duraven uns 90 minuts i se'n van obtenir un 90% de respostes.

De l'anàlisi dels resultats Linda **Peake** va destacar el fet que encara el 80% de la població veu la violència domèstica com un fet comú. D'altra banda el 25% de les dones van declarar haver experimentat violència domèstica i un terç coneixien algú que l'havia experimentat. Tot i així només un 40% han demanat ajuda o han anat a la policia. Va assenyalar que les dones són alhora víctimes i executores de la violència, pel fet que infligeixen violència sobre els infants; un 70% de les dones peguen als seus fills/es i un 80% havien rebut violència quan eren infants.

En la recerca també es va plantejar la necessitat de definir la violència domèstica. Es va definir com qualsevol acte contra una víctima amb què es manté una relació conjugal, d'amor, sexual o algun tipus de dependència que condiciona la vida, el cos, la psicologia i el benestar de les dones i els seus infants. Les relacions de poder en la vida domèstica són complexes, múltiples i contradictòries i no s'ha d'oblidar que les dones viuen en un context patriarcal. La violència domèstica té a veure amb l'autoritat i el control sobre els cossos dels altres.

Per concloure, la professora **Peake** va assenyalar que rebutjar els mètodes quantitius no ha estat una tria innocent. Ara bé, si les feministes només podem fer recerca qualitativa només podem parlar de la naturalesa de la violència domèstica, però no del seu abast. La lliçó d'aquesta experiència concreta per a la geografia feminista anglosaxona és que cal ser més flexible i obert en l'elecció de les metodologies, per tal d'elegir el mètode apropiat en cada moment.

Red Thread ha utilitzat els resultats de l'enquesta en el seu treball de suport a les dones. Disposar de més informació els ha permès demanar finançament per fer treball educatiu, ara també poden intervenir més en les polítiques perquè estan documentades i tenen dades, han après i han guanyat control sobre les dades que els afecten. D'altra banda el procés de recerca ha donat lloc a un equip d'investigadores formades, amb majors oportunitats d'ocupació i de generació d'ingressos.

La sessió va cloure's amb un torn obert de preguntes i comentaris sobre la tendència d'augment o regressió de la violència domèstica a Guyana i en general, sobre el paper dels governs en aquest tema, sobre les diferències entre grups ètnics, i sobre l'ús d'altres metodologies com els grups focals. [Maria **Prats Ferret**, gener de 2009].

l'àmbit de trobada · er encastre · el lugar para el encuentro · gailenen bilgunea · o lugar de encontro · le lieu de rencontre · the gathering space

Pàgina actualitzada el
23 de gener de 2009

pau-alegre·fecit·mcmxcix·mmxx

Qualsevol persona interessada en
la geografia pot associar-s'hi.
Si us plau, complimenteu la
butlleta de sol·licitud d'ingrés.

Societat Catalana de Geografia
Filial de l'Institut d'Estudis Catalans
Carrer del Carme, 47 / 08001 Barcelona
scg@iec.cat